

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון

ראש השנה

כב

עין משפט
נר מצוה

העשה ועברו יותר מארבעים זוג וכו' : שופר . כך שמו :
ב'תנ"י : אב וכו' שראו את החדש כו' : שאם יפסל . יכשל בפיו
כשיבדקוהו כדלקמן (דף ע"ג) : **ג'תנ"י** : מהא שנה כנס
ואת"ש שהם ארבע : מהא שמורה לכס . לחשובי הדור אני מוסר
שיקצו העדות ויקדשו החדש ולא תורה אור

העשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבן ר"ע
כו' : תניא אמר רבי יהודה ח"י שר"ע עיכבן
אדא שופר ראשה של גדר עיכבן ושלח רבן
גמליאל והורידוהו מגדולתו : **ב'תנ"י** : יאב
ובנו שראו את החדש ולכו לא שמיצורפין
זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף
השני עם אחד ר"ש אומר אב ובנו וכו'
הקרבין כשרין לעדות החדש א"י ויסימיעשה
במביה הרופא שראה את החדש בירושלים
הוא ובנו ועברו משוחרר וקבלו הכהנים
אותו ואת בנו ופסלו את עברו וכשבאו לפני
בית דין קבלו אותו ואת עברו ופסלו את
בנו : **ג'תנ"י** : א"ל לוי מאי מעמא דר"ש דבתיב
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ
מצרים לאמר החדש הזה לכם עדות זו תהא
כשרה בבם ורבנן עדות זו תהא מסורה לכם :
א"ר יוסי מעשה במביה הרופא כו' : אמר
רב חנן בר רבא הלכתא בר"ש א"ל רב
הונא רב חנן בר רבא רבי יוסי ומעשה
ואת אמרת הלכתא בר"ש אומר לו *והא ומנן
סגיאין אמרית קמיה דרב הלכתא בר"ש ולא
אמר די ולא מדי *א"ל הויכ תנית א"ל אפכא
א"ל משיב הכי לא אמר לך ולא מדי אמר
טבי ברביה דמרי טבי אמר מר עוקאמר
שמואל *הלכתא בר"ש : **ב'תנ"י** : *אלו הן
הפסולין המשחק בקוביא ומלוי ברביה
ומפרידי יונים וסוחר שביעית ועבדים זה
הכלל כל עדות שאין האשה בשירה לה
אף הן אינן כשירין לה : **ג'תנ"י** : הא אשה
כשירה לה אף הן כשירין לה אמר רב *אשי
וזאת אומרת *יגול דדבריהם כשירין לעדות
אשה : **ב'תנ"י** : ימי שראה את החדש ואינו
יכול להלך מוליכים אותו על החמור אפי'
במטה ואם צורה להם לוקחין בידן מוקלות
ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מוזנות
שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת
ויצאין לעדות החדש שנאמר *אלה מועדי
ה' אשר תקראו אותם במועדם :

ופסלו את עדו . כשרי לה כר"ש דמכשיר בקרוב והחדש הזה
לכס הייט בכס ודרשין נמי כשרין ומוחסין למעוטי גר
וממזר כדדרשין מאתך בדומין לך כפ' אחד דמי ממוטס (פסחין דף
בגמרא משמע שכל הפסולים דמתניתין
דרבנן דאמר' טלה זאת ואמר' גזלן
דדבריהם כשר לעדות אשה והשאר
משחק בקוביא למי"ד בפרק זה בורר
(פסחין דף כד) : לפי שאין שוסקין
בישובו של עולם מיחא ולמ"ד נמי
מקום דהויא חסמכתא אין נחשב
גזלן כשינו כיון דמדעתו טקן ומלוה
בדבית שאינה קלוזה דרבנן ואפי'
בדבית קלוזה נמי לא משמע ליה
למי"ד חסמכתא כשטקן לו מדעתו
אלא ח"כ ממשכנו על טריוו ומפרידי
יונים למ"ד ח"י תקדימה וקליוני היינו
משחק בקוביא ולמ"ד אר"ה אין בהן גזל
אלא מפני דרכי שלום בעלמא וסוחר
שביעית מיירי כשיעית בזמן הזה ור'
היא כדאשכחן בפרק השולח (גיטין דף
ל) : א"ל בפסורה דרבנן כי יהיא דזה
בורר (פסחין דף טו) : גבי ממילוי
מעוט לעמיס ואולי עמיס ואספ'
ומיירי שאין זו סחורה גמורה דלולי
כשלימותיה והא דמשמע בפרק
לולב הגזול (סוכה דף לו) : דמותר
למסור פירות שביעית לע"ה גבי
מכילע לו דמי אחרג בלולב משום
לחין מוסרין דמי פירות שביעית
לע"ה אלל משום סחורה לא אסור
ובפרק זה בורר (פסחין דף טו) : נמי
פרק וזבחינו והא דמשמע בפרק
גבי סאה תרומה שפלה לפחות ממהא
של שביעית וי"ל בדבר המלקט ע"מ
לאכול והאמר מותר למכור וכן פורע
חובו בפרק בתרא דע"ז (דף סג) : וס'
דאסור משום לאכלה ולא לסחורה
משמע כדפרשין ואפשר דלוקח ע"מ
לאכול לא חשיב סחורה אלא"כ לוקח
בזול ע"מ למכור כיוקד שקונה להריות
ובמסכת שביעית (פ"ח משנה ד) פירש
ד"ן סחורה ע"פ הירושלמי ועבדים
בפרק זה בורר (פסחין דף כד) :
לא תני להו דפסולין דלוריתא אלל
הכא אלעמריך למיתני דלא תימא כיון
דלא מהמת עבירה מיפסלי מכשרי
לגדות החדש מדי דהוא אקרוזים
למ"ש : **ב'תנ"י** : את השבתי-עדים
שראו את החדש ואפילו עדים
הנועדים עליהם כשאין ב"ד מכירין
עדי החדש מחללין את השבת להטיר
עליהם כדמוכח בריש פרק שני
שהלך ר' נהוראי אלל העד בחושא
כשבת להטיר עליו :

קיד א מיי"ז מהל
קידוש החדש כ"ה
קטו ב מיי"ז מהל
עדות סוכה ד כסמ
לחין ריד טור וי"ש ח"מ
ס' ד ספ"י וספ"י ח"מ
קטו ג מיי"ז מהל
סוכה טו ט"ע
ספ"י ט'
קיד ד מיי"ז מהל
גירושין סוכה טו
סמ עשין נפוש' א"ש
סמ"ז ספ"ד ג'
קיד ה מיי"ז מהל
קידוש סוכה טו
א ו מיי"ז מהל
ב ו מיי"ז מהל

רבינו חננאל

ב'תנ"י : מעשה שנעבר
יותר מ' זוג וכו' :
ירושלמי וכל הפעם
את הריבוי שמשותף מצוה
[צריך] דניי : **ב'תנ"י** :
אב ובנו שראו את
החדש כו' עדי ראש אומר
אב ובנו וכל הקרובין
כשרין לעדות החדש
ומ"ש דר' שמעון דבתיב
ויאמר ה' אל משה ואל
אהרן בארץ מצרים
לאמר החדש הזה לכם
עדות זו תהא מסורה
לכם : **ג'תנ"י** :
החדש הזה לכם עדות
זו תהא מסורה לכם :
א"ר יוסי מעשה במביה
הרופא כו' : אמר רב חנן
בר רבא הלכתא בר"ש א"ל
רב הונא רב חנן בר רבא
רבי יוסי ומעשה ואת
אמרת הלכתא בר"ש אומר
לו *והא ומנן סגיאין
אמרית קמיה דרב הלכתא
בר"ש ולא אמר די ולא מדי
א"ל משיב הכי לא אמר לך
ולא מדי אמר טבי ברביה
דמרי טבי אמר מר עוקאמר
שמואל *הלכתא בר"ש :
ב'תנ"י : *אלו הן הפסולין
המשחק בקוביא ומלוי
ברביה ומפרידי יונים
וסוחר שביעית ועבדים
זה הכלל כל עדות שאין
האשה בשירה לה אף הן
אינן כשירין לה : **ג'תנ"י** :
הא אשה כשירה לה אף הן
כשירין לה אמר רב *אשי
וזאת אומרת *יגול
דדבריהם כשירין לעדות
אשה : **ב'תנ"י** : ימי
שראה את החדש ואינו
יכול להלך מוליכים אותו
על החמור אפי' במטה
ואם צורה להם לוקחין
בידן מוקלות ואם היתה
דרך רחוקה לוקחין בידם
מוזנות שעל מהלך לילה
ויום מחללין את השבת
ויצאין לעדות החדש
שנאמר *אלה מועדי ה'
אשר תקראו אותם במועדם :

הדרן עלך ארבעה

ראשי שנים

אם אין מכירין אותו
משלוחין אותו משלחין
הוא : משלחין : ב"ד
שבעת : אחר שמו :
להטיר עליו לפי ב"ד
הגדול (שמקדש) את החדש : משקלנו
הבייתוסים : מפרש בגמרא : **ג'תנ"י** :
ומד

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

משלחין : עמו אחר להטירו
ולאו אחר נמי מחללי
עליו את השבת כדפרשט
לעיל בסוף פרק ראשון :
ומד

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

אם אין מכירין אותו משלחין
הוא : משלחין : ב"ד
שבעת : אחר שמו :
להטיר עליו לפי ב"ד
הגדול (שמקדש) את החדש : משקלנו
הבייתוסים : מפרש בגמרא : **ג'תנ"י** :
ומד

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

אם אין מכירין אותו משלחין
הוא : משלחין : ב"ד
שבעת : אחר שמו :
להטיר עליו לפי ב"ד
הגדול (שמקדש) את החדש : משקלנו
הבייתוסים : מפרש בגמרא : **ג'תנ"י** :
ומד